

IVKa 446/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gorzowie W.. wyrokiem z 3 czerwca 2015r. w sprawie VIIK 153/15 uznał oskarżoną K. M. winną tego, że :

I/ do 30 kwietnia 2006 roku nie ujawniła uprawnionemu organowi Naczelnikowi Urzędu Skarbowego podstawy opodatkowania tj. dochodu w wysokości 131.667.44zł. uzyskanego w 2005r. z tytułu prowadzenia niezgłoszonej działalności gospodarczej polegającej na handlu towarami za pośrednictwem portalu internetowego Allegro, co skutkowało uszczupleniem należności publicznoprawnych w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2005 w kwocie 40.659zł., a więc małej wartości

tj. czynu z art. 54.2kks w zw. z art. 54§1kks

i za to na podstawie art.54§2kks wymierzył jej karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 32zł.;

II/ do 30 kwietnia 2007 roku nie ujawniła uprawnionemu organowi Naczelnikowi Urzędu Skarbowego podstawy opodatkowania tj. dochodu w wysokości 298.184.46 uzyskanego w 2006r. z tytułu prowadzenia niezgłoszonej działalności gospodarczej polegającej na handlu towarami za pośrednictwem portalu internetowego Allegro, co skutkowało uszczupleniem należności publicznoprawnych w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2006 w kwocie 109.531zł., a więc małej wartości

tj. czynu z art. 54.2kks w zw. z art. 54§1kks

i za to na podstawie art.54§2kks wymierzył jej karę grzywny w wysokości 400 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 32zł..

Na podstawie art. 39§1kks w zw. z art. 20§2kks , 85kk i 85§2kk połączył orzeczone kary grzywny i wymierzył oskarżonej karę łączną grzywny w wysokości 450 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 32zł.

Apelację od wyroku złożył obrońca oskarżonej zaskarżając go w całości.

Wyrokowi zarzucił :

a/ obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a zwłaszcza art.17§1pkt. 7 kpk polegającą na prowadzeniu postępowania i wydaniu wyroku skazującego w sytuacji, gdy postępowanie dotyczące czynu oskarżonej prawomocnie się już zakończyło , stosownie zaś do uchwały SN z 12.06.2007r. w sprawie IKZP15/07 nie jest możliwe prowadzenie kolejnego postępowania dotyczącego później ujawnionych zachowań będących elementami czynu już osądzonego , które nie były przedmiotem wcześniejszego osądzenia.

Podnosząc ten zarzut autor apelacji wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 17.1pkt.7 kpk umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

podniesiony w apelacji zarzut obrazę art. 17.1pkt.7 kpk w ocenie Sądu

Okręgowego jest zasadny.

Na wstępie podkreślić należy, że w dniu 5.11.2007r. wszczęto w niniejszej sprawie śledztwo /k 2/ , a w dniu 28.12.2007r. przedstawiono oskarżonej zarzut popełnienia przestępstwa z art. 54§1 w zw. z art. 37§1ust.2 kks polegające na tym, że w okresie 2004r. , 2005r. i 2006r. , a w 2007r. od stycznia do września uchylała się od

opodatkowania podatkiem od towarów i usług , a także podatkiem dochodowym od osób fizycznych za 2004r., 2005r., 2006r., w ten sposób, że wbrew obowiązкови nie ujawniła właściwemu organowi US w G. W.. przedmiotu opodatkowania tj. przychodów jakie uzyskała dokonując sprzedaży na portalach internetowych , co skutkowało uszczupleniem należności Skarbu Państwa w obu podatkach łącznie w kwocie nie niższej niż 338000zł. , a z popełnienia przestępstw skarbowych uczyniła sobie stałe źródło dochodu i /k.3/, a oskarżona została w dniu 2.01.2008r. przesłuchana /k.4-5/. Następnie w dniu 1.02.2008r. zawieszono prowadzone w całości śledztwo z uwagi na to, że prowadzone jest postępowanie administracyjne , którego celem jest ustalenie wielkości zobowiązań publicznoprawnych w podatku dochodowym od osób fizycznych i podatku VAT /k.7/. W dniu 17.12.2013r. na podstawie art. 313§1i2, 314kpk zmieniono postanowienie z 28.12 2007r.w ten sposób, że przedstawiono oskarżonej popełnienie dwóch przestępstw z art. 54§2kks dotyczących uchylania się od braku zgłoszenia US podstawy opodatkowania tj. uzyskanego w 2006r. i 2007r. dochodu z tytułu sprzedaży towarów na portalach internetowych , co skutkowało uszczupleniem należności w podatku od osób fizycznych za 2005r. w kwocie 40.659 i 109.531 za 2006r. /k.119/. Jednocześnie w tym samym dniu podjęto zawieszone w dniu 1.02.2008r. śledztwo w części dotyczącej uszczuplenia należności publicznoprawnej w podatku od osób fizycznych, a w pozostałej części postępowanie nadal było zawieszone, gdyż postanowienie to oraz jego uzasadnienie nie zawierają na ten temat żadnej informacji / k.121/.

Jednakże jak wynika z akt VIIK 321/08 w dniu 17.09.2008r., podjęto zawieszone postępowanie dotyczące śledztwa w części uszczuplenia w podatku VAT za okres od grudnia 2004r. do września 2007r. i w tym samym dniu wyłączono z prowadzonego łącznie postępowania do odrębnego prowadzenia śledztwa w części dotyczącej podatku VAT /k.47-48 akt VIIK 321/08/. W tym samym dniu dokonano zmiany postanowienia z 28.12.2007r. o przedstawieniu zarzutu / k.49 akt jak wyżej i przedstawiono oskarżonej nowy zarzut z art. 54§2kks w zw. z art. 6§2kks i art. 37§1pkt.2kks polegający na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem VAT z prowadzonej sprzedaży towarów na portalach internetowych przy przyjęciu, że oskarżona działała w krótkich okresach czasu i wykonaniu tego samego zamiaru za okres od grudnia 2004r. do września 2007r. doprowadzając tym do uszczuplenia należności publicznoprawnej w tym podatku w łącznej kwocie 132.718zł. , z czego uczyniła sobie stałe źródło dochodu. W tej sprawie w dniu 13.10.2008r. skierowano akt oskarżenia, a prawomocnym wyrokiem SR w Gorzowie W.. z 16.12.2008r. w sprawie VIIK 321/08 oskarżona została uznana winną czynu z art. z art. 54§2kks w zw. z art. 6§2kks i art. 37§1pkt.2kks w zakresie uchylania się od opodatkowania podatkiem od towarów w okresie od stycznia 2005r. do października 2007r. i skazana na podstawie art. 54.2kks w zw. z art. 37.1pkt.2kks i art. 38§1pkt.2kks /k.80 w/w akt/. Natomiast w niniejszej sprawie po zakończeniu postępowania administracyjnego w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych obejmującego okres 2006r. do 2007r., skierowano w dniu 10.03.2014r. akt oskarżenia, o czynu z art. z 54§2kks , a więc już po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie VIIK321/08. Należy podkreślić , że zgodnie z art. 313§1i2kpk jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają dostatecznie podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba, sporządza się postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie podejrzanemu i przesłuchuje się go, chyba że ogłoszenie postanowienia lub przesłuchanie podejrzanego nie jest możliwe z powodu jego ukrywania się lub nieobecności w kraju. Postanowienie to zawiera wskazanie podejrzanego, dokładne określenie zarzucanego mu czynu i jego kwalifikacji prawnej. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w dniu .28.12.2007r., kiedy to wówczas podejrzaney przedstawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 54§1kks w zw. z art. 37§1ust.2 kks polegające na tym, że w okresie 2004r. , 2005r. i 2006r. , a w 2007r. od stycznia do września uchylała się od opodatkowania podatkiem od towarów i usług , a także podatkiem dochodowym od osób fizycznych za 2004r., 2005r., 2006r.

W tym miejscu wskazać także należy, że zgodnie z art. 314kpk , jak przyjął to SN w wyroku z 30.09.2009r. w sprawie IKZP1/09 / LEX 531180/ przepis ten przewiduje trzy sytuacje , w których zaistnieniu należy wydać nowe postanowienie o przedstawieniu zarzutów i tak:

- "1) ujawnienie w toku śledztwa, że podejrzanemu należy zarzucić czyn nieobjęty uprzednio wydanym postanowieniem o przedstawieniu zarzutów,
- 2) ujawnienie w toku śledztwa, że podejrzanemu należy zarzucić czyn w zmienionej w sposób istotny postaci,

3) ujawnienie w toku śledztwa, że zarzucany podejrzanemu czyn należy zakwalifikować z surowszego przepisu".

Jest oczywiste, że w wypadku zaistnienia sytuacji oznaczonej powyżej w pkt. 1, uprzednio przedstawiony zarzut nie traci na aktualności, co oznacza, że dalsze postępowanie toczy się zarówno w zakresie zarzutów przedstawionych uprzednio, jak i zarzutów objętych postanowieniem wydanym na podstawie art. 314 k.p.k. co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. W zarzucie z 28.12.2007r. objęto bowiem uchylanie się oskarżonej od płacenia podatku VAT oraz podatku dochodowego od osób fizycznych i to w okresie od 2004r. do września 2007r., a więc nie został ujawniony fakt popełnienia innego czynu w sensie faktycznym niż ten, który był objęty poprzednim postanowieniem o przedstawieniu zarzutów. Należy jedynie domniemywać, że wydając postanowienia o zmianie zarzutów przyjęto, iż zachodzi sytuacja, o której mowa w pkt. 2 i 3, co oznacza, iż wydanie postanowienia w trybie art. 314 k.p.k. dezaktualizuje uprzednio przedstawiony zarzut lub dotychczasową kwalifikację prawną zarzucanego czynu, zaś dalsze postępowanie toczy się już tylko w zakresie zarzutu przedstawionego w trybie określonym w art. 314 k.p.k. Nie ulega także wątpliwości, że w tych sytuacjach nowe postanowienie winno być wydane niezwłocznie. Oznacza to, że wydanie postanowienia nowego w okresie dłuższym niż niezwłocznie narusza ten przepis w sposób rażący, zwłaszcza w zakresie prawa do obrony i nie może wywoływać określonych w nim konsekwencji. Nie można bowiem mówić o niezwłoczności w rozumieniu tego przepisu w sytuacji, kiedy pierwsze postanowienie o przedstawieniu zarzutów wydano w dniu 28.12.2007r., następnie zawieszono postępowanie i na podstawie znanych organowi prowadzącemu śledztwo tych samych dowodów, co przed dniem 28.12.2007r., dopiero w dniu 17.09.2008r., a więc po upływie 9 miesięcy i prawie 6 lat wydano postanowienia.

Powyższe ogólne uwagi były niezbędne dla Sądu Okręgowego w celu udzielenia odpowiedzi na zarzut autora apelacji dotyczący naruszenia przepisu art. 17§1pkt.7kpk, a tym samym umorzenia postępowania na podstawie art. 439§1pkt.9kpk.

Zdaniem Sądu Okręgowego wydane postanowienia o zmianie postanowienia z 28.12.2007r. o przedstawieniu zarzutu nie są postanowieniami o zmianie kwalifikacji prawnej na inną niż przyjęto to w pierwszym postanowieniu, czy też spowodowane tym, że ujawniono w toku śledztwa, iż podejrzaną należy zarzucić czyn w zmienionej w sposób istotny postaci, lecz dotyczą one podziału jednego przestępstwa, jak określono to w postanowieniu z 28.12.2007r. na trzy inne czyny w zależności od rodzaju podatku, chociaż okres uchylania się od ich płacenia był identyczny.

Zgodnie z art. 6§1kks ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo skarbowe, albo tylko jedno wykroczenie skarbowe. Oskarżona wyrokiem w sprawie VIIK 321/08 skazana została za czyn z art. 54§2kks w zw. z art. 6§2kks, zgodnie z którym dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności uważa się za jeden czyn zabroniony. Jednocześnie w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki okres czasu uważa się okres do 6 miesięcy. Jak wynika z prawidłowych ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie oskarżona w latach 2005r i 2006r prowadziła działalność polegającą na sprzedaży internetowej / portal Allegro/ towarów kupowanych przez nią na giełdach i nie posiadała żadnych dokumentów w tym zakresie, a jej działalność nie była zarejestrowana. Prowadząc taką działalność nie ujawniła Naczelnikowi US w G. W.. podstawy opodatkowania w podatku dochodowym od osób fizycznych, co spowodowało uchylanie się od opodatkowania i tym samym uszczuplenie na rzecz Skarbu Państwa określonej należności publicznoprawnej w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005r i 2006r. i nie złożyła do 30 kwietnia 2006r i 2007r. odpowiednich zeznań w tym zakresie / k.291/. Natomiast prawomocnym wyrokiem w sprawie VIIK 321/08 oskarżona skazana została za czyn z art. 54§2kks w zw. z art. 6§2kks popełniony w okresie od stycznia 2005r. do października 2007r. polegający na uchylaniu się od opodatkowania towarów podatkiem VAT.

Podkreślić należy, że jak przyjął to Sąd Rejonowy w wyroku z 16.12.2008r. w sprawie VIIK 321/08 oskarżona w okresie od stycznia 2005r. do października 2007r działała w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu tego samego zamiaru w zakresie uchylania się od opodatkowania w sprawie podatku VAT. Zdaniem Sądu Okręgowego z podobnym zamiarem działała oskarżona uchylając się od ujawnienia podstawy opodatkowania tj. dochodu, od którego winna uiszczać podatek od osób fizycznych. Nie ulega bowiem dla Sądu Okręgowego w obecnym składzie to, wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, że oskarżona prowadząc działalność polegającą na zakupie towarów po niższych

cenach i ich sprzedaży na portalu ALLEGRO nie miała zamiaru zgłosić Urzędowi Skarbowemu tej działalności, ani opłacać żadnych podatków. Jej zamiar był jednoznaczny i był on podejmowany jako taki sam jako traktowany jako pewna przyjęta zasada, oraz powstawał za każdym razem wówczas, gdy oskarżona nabywała towary i następnie je sprzedawała.

Rację ma Sąd I Instancji, że przepis art. 6§2kks uległ zmianie i to na korzyść oskarżonej, lecz sąd ten nie zwrócił uwagi na to, że zgodnie z tym przepisem przesłanka "z góry powziętego zamiaru" została zastąpiona przez "ten sam zamiar", co jeszcze nie musi stanowić zmiany merytorycznej, ale przede wszystkim wprowadzono dla tego warunku warunek alternatywny, czyli "wykorzystanie takiej samej sposobności". Z drugiej zmiany wynika już zasadnicza różnica pomiędzy konstrukcją czynu ciągłego w kodeksie karnym a w kodeksie karnym skarbowym, gdyż w kks dopuszcza się fikcję jedności czynu zabronionego przy ewidentnej wielości tych czynów, łącznie z wielością i brakiem tożsamości zamiarów. Dlatego też obecnemu pojęciu czynu ciągłego w rozumieniu art. 6§2kks odpowiadać będzie także taka sytuacja, gdy poszczególne zachowania sprawcy nie były objęte jednym z góry powziętym zamiarem, lecz zostały zrealizowane z "takim samym zamiarem" odnoszącym się do każdego z tych zachowań, który to zamiar pojawiał się sukcesywnie przy podejmowaniu kolejnych zachowań. Podobnie odpowiada obecnej konstrukcji czynu ciągłego w ujęciu art. 6 § 2 KKS dopuszczenie się kilku zachowań z odnawiającym się w odniesieniu do każdego z nich zamiarem./ por. więcej KKS- Komentarz - Wydawnictwo: C.H.Beck 2014r. -wydanie 2 pod red. Prof. L. Wilk/.

Taki właśnie zamiar miała oskarżona w prowadzeniu swojej działalności, gdyż jak wykazano wyżej, jako podatnik w ogóle, a nie częściowo, nie ujawniała właściwemu US przedmiotu albo podstawy opodatkowania w zakresie wszystkich obowiązujących podatków. Należy także w tym miejscu podkreślić, co błędnie przyjął Sąd I instancji dokonując interpretacji odpowiedzialności za czyn z art. 54kks, gdyż fakt, że rozliczenie podatku VAT i podatku dochodowego od osób fizycznych wymaga od podatnika innej aktywności, gdyż może on dokonać rozliczenia VAT, ale nie dokona rozliczenia drugiego podatku, to nie stanowi to tego samego zachowania. Jednakże Sąd ten nie zwrócił uwagi, pomimo jednoznacznych ustaleń faktycznych, na to, że taka sytuacja w niniejszych sprawach nie miała miejsca, gdyż oskarżona w ogóle nie miała zamiaru składać US informacji o obrocie towarami, ani też informacji o dochodzie uzyskanym właśnie z obrotu towarami za pośrednictwem Internetu, co przecież nie nasuwa żadnej wątpliwości.

Rację ma Sąd I instancji stwierdzając w uzasadnieniu wyroku, że działalność oskarżonej w sposób w jaki to czyniła nie stanowiło dla niej źródła dochodu o charakterze perspektywicznym, gdyż może ona być łatwa do rozpoczęcia i do zakończenia. Jednakże to stwierdzenie w sytuacji, gdy oskarżona nie miała zamiaru zgłaszać właściwemu US jakichkolwiek danych dotyczących uiszczania wszystkich podatków, zdaniem Sądu Okręgowego nie może prowadzić do wniosku, że nie sposób przyjąć, aby oskarżona podjęła jeden i to ten sam zamiar, że co miesiąc nie ujawni obrotu oraz nie rozliczy VAT, a do końca kwietnia nie złoży odpowiedniego zeznania, gdyż jej zamiar w tym zakresie był tzw. zamiarem odnawialnym.

Przyjęty więc, nawet tylko przez Sąd Rejonowy tzw. zamiar odnawialny zobowiązywał go do przyjęcia, iż doszło do popełnienia jednego czynu prawidłowo kwalifikowanego w postanowieniu o przedstawieniu zarzutu z 28.12.2007r.

Wskazać także należy, że przepis art. 54 kks penalizuje uchylanie się od opodatkowania przez nieujawnienie właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania, albo niezłożenie deklaracji i narażenie przez to podatku na uszczuplenie, a zachowanie sprawcy podjęte ma być w celu uchylenia się od opodatkowania. Czyn ten jest popełniony przez nieujawnienie przedmiotu opodatkowania tj. określonej przepisami prawa sytuacji faktycznej lub prawnej z której zaistnieniem związany jest obowiązek zapłaty podatku, a przepis ten nie uzależnia odpowiedzialności od rodzaju przepisu podatkowego, który przez sprawcę został naruszony.

Dlatego też mając na uwadze powyższe okoliczności zdaniem Sądu Okręgowego rację ma autor apelacji stwierdzając w niej, że istnieją pełne przesłanki do przyjęcia, iż Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisu art. 17§1pkt. 7pkp, co musi skutkować umorzeniem postępowania.

Jak wykazano wcześniej oraz przyjęto w wyroku w sprawie VIIK 321/08 oskarżona działała w krótkich odstępach czasu / co ustalił SR w tej sprawie/ oraz w wykonaniu tego samego zamiaru polegającego na uchylaniu się od

opodatkowania towarów podatkiem VAT w okresie od stycznia 2005r. do października 2007r. oraz nie ujawniła US w okresie 2006r. i 2007r. podstawy do opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych za okres 2005r. i 2006r., a takie zachowanie polegające na naruszeniu przepisów ustawy z 26.7.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług zdaniem Sądu Okręgowego stanowi, jedno przestępstwa, które winno być kwalifikowane z art. 54 w zw. z art. 6§2kks.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że oskarżona prowadząc swoją działalność była podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku VAT w rozumieniu ustaw o tych podatkach, a tym samym art. 54kks i źródłem jej zobowiązań podatkowych były te dwie ustawy. Nie oznacza to jednak zdaniem Sądu Okręgowego, że przedmiot tych zobowiązań był tak różny, iż nie można przyjąć, aby te naruszenia nie mogły stanowić jednego czynu w rozumieniu art. 6§1kks. Nie ulega przecież żadnej wątpliwości, jak wykazano wyżej, że oskarżona postanowiła, iż nie będzie składać deklaracji dotyczącej rozliczenia podatku VAT, ani też nie będzie składać informacji o osiągniętych dochodach i konieczności uiszczenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, ani też, że nie złoży do 30.04 roku następnego zeznań dotyczących uzyskanego dochodu w roku poprzednim i rozliczenia z podatku dochodowego od osób fizycznych. Jak wskazano wyżej przedmiotem ochrony przestępstwa z art. 54§2kks jest narażenie na uszczuplenie należności Skarbu Państwa wynikająca z uchylania się od opodatkowania nawet kilkoma podatkami jednocześnie.

Dlatego też mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że jeżeli podatnik uchyla się od opodatkowania kilkoma podatkami, a czyni to w sposób i w celu o jakim mowa w art. 54§2kks oraz w art. 6§2kks, co właśnie ma miejsce w tej oraz w sprawie VIIK 321/08, to dopuszcza się jednego przestępstwa, którego przedmiotem jest narażony na uszczuplenie podatek, a nie tylu przestępstw skarbowych w ilu aktach prawnych zobowiązania podatkowe zostały określone. Podkreślić także należy, że w takim przypadku uszczuplony podatek jest sumą podatków, które wynikają z poszczególnych ustaw podatkowych, co prawidłowo zostało określone w pierwszym postanowieniu o przedstawieniu oskarżonej popełnienia jednego przestępstwa z art. 54§1kks w zw. z art. 6§2kks i art. 37§1pkt.2kks, a po zmianach suma zobowiązań podatkowych ustalona dla oskarżonej w obu sprawach jest właśnie zgodna z sumą wskazaną w tym zarzucie.

Dodatkowo należy podkreślić, że jak stwierdził SA we W. w wyroku z 30.11.2010r. w sprawie IIAKa 317/10 / -LEX 677937 / "bez znaczenia jest fakt, że zobowiązania podatkowe wynikają z różnych aktów prawnych, a ważnym jest to, że zobowiązania podatkowe powstały na tle takiego samego stanu faktycznego, z którym ustawy podatkowe wiążą obowiązek podatkowy", co właśnie ma miejsce w niniejszej sprawie. Stanowisko to w pełni akceptuje Sąd Okręgowy w obecnym składzie i na nie się powołuje, stwierdzając jednocześnie, że zobowiązania podatkowe oskarżonej wiązały się z faktem prowadzenia przez nią działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży nabywanych wcześniej towarów na portalu Allegro.

Dlatego też mając na uwadze powyższe okoliczności podkreślić w tym miejscu należy, że jak przyjął to SN w uchwale z 15.07.2007r. w sprawie IKZP 15/07 "prawomocne skazanie rodzi powagę rzeczy osądzonej tylko w takim zakresie, w jakim sąd orzekł o odpowiedzialności karnej za zachowania będące przedmiotem zarzutu. Jedynie wówczas, gdy sąd uznał, że objęte jednolitym zamiarem zachowania oskarżonego stanowią jeden czyn zabroniony w rozumieniu art. 12 k.k., zakres powagi rzeczy osądzonej wyznaczony jest ustalonym w wyroku skazującym lub warunkowo umarzającym czasem jego popełnienia"- OSNKW 2007/7-8/55. Zostało to także jednoznacznie potwierdzone także w wyroku z 2.07.2015r. w sprawie VKK45/15, w którym SN stwierdził, że "Czas popełnienia czynu ciągłego to okres obejmujący powtarzające się zachowania, od pierwszego do zakończenia ostatniego z nich. Inaczej mówiąc, prawomocne skazanie za przestępstwo popełnione czynem ciągłym stwarza stan materialnej prawomocności w stosunku do okresu objętego skazaniem, także w odniesieniu do jednostkowych zachowań, które nie zostały objęte opisem czynu przypisanego, zatem rodzi powagę rzeczy osądzonej, co wyklucza przypisanie skazanemu kolejnych, takich samych zachowań z okresu opisanego w prawomocnym wyroku" - LEX nr 1755925.

Skoro więc, w sprawie VIIK 321/08 oskarżona została prawomocnie skazana za czyn z art. 54§2kks w zw. z art. 6§2kks popełniony w okresie od stycznia 2005r. do października 2007r. i w tym samym okresie dopuściła się, jak wynika z zaskarżonego wyroku, dwóch nowych przestępstw z art. 54§2kks stanowiących jeden czyn w rozumieniu art. 6§2kks,

to wobec osądzenia wcześniej fragmentu czynu ciągłego postępowanie karne o nowe czyny na podstawie art. 439§1pkt. 8 w zw. z art. 17§1pkt. 7kpk podlega umorzeniu.

Dlatego też i na podstawie art. 437§2kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 632pkt.2 kpk.